

Zpravodaj obce Říkovice

OÚ Říkovice
Ročník II, Číslo 1

duben 2018

Úvodní slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

zima přeskočila jaro a plynule přešla v léto, důkazem toho jsou bohatě rozkvetlé stromy, keře a v neposlední řadě i čilý ruch při pracích na zahrádkách.

Rád bych se ale pár řádky vrátil v řeči čísel a slov k roku 2017. Aktivitu spolků a jejich přínos pro obec si přečtete v dalších příspěvcích Zpravodaje. Jen bych jim chtěl poděkovat za činnost, kterou naši obec obohacují a pomáhají zvelebovat.

A nyní v krátkosti ohlédnutí za uplynulým rokem 2017. Rozpočet na rok 2017 byl schválen jako vyrovnaný ve výši 4 926 000,-Kč. Po celoročních rozpočtových opatřeních je hlavní podíl v části příjmové výnos z určení daní, výnos z prodeje služeb, výnos z pronájmu pozemků a nebytových prostor a poplatků. Ve výdajové části provoz ČOV, výdaje na pořízení ÚP, výdaje na přípravu stavby chodníku ke hřbitovu, výdaje na energii, mzdové náklady a splátky úroků z úvěru na byty se podařilo šetrným hospodařením zakončit finanční rok se ziskem 1 811 000,-Kč. Víme proč musíme šetřit na to, co nás čeká v r. 2018 (zmínka níže). Z účetního hlediska byl rok zakončen „Přezkoumáním hospodaření obce“ pracovníky KÚ Olomouc s výsledkem – bez závad.

Chtěl bych dále uvést pár čísel k odpadovému hospodářství na který se v celé republice přihlíží jako na závažný problém. V naší obci se daří třídit odpad a v roce 2017 bylo vytríděno 3,37 tun plastů, 3,90 tun skleněných obalů, 0,59 tun nebezpečných látek, 0,06 tun stavebního materiálu, 0,45 tun oděvů, 91,75 tun směsného komunálního odpadu, 11,68 tun objemného odpadu a 30 tun odpadu ze zahrad. Celkové náklady na likvidaci stály obec 243 793,-Kč, výběr od občanů pokryje částku 196 840,-Kč. Tím že obec je z celostátního hlediska v třídění nadprůměrná, prostřednictvím firmy EKO-KOM jsme dotováni částkou 43 109,-Kč. Tímto bych chtěl poděkovat všem spoluobčanům za vzorné třídění. V tomto roce nastal problém s odvozem bio odpadu, neboť kompostárna v Horní Moštěnici již

nemůže odebírat bio masu od jiných obcí. Proto nyní hledáme náhradu k vyvážení bio masu. Chtěl bych vás požádat o důkladné třídění, do kontejneru na bio masu patří vše z rostlinné říše, jen ne větve, ty vozte na prostranství k ČOV na sešrotování.

Něco ke zmíněnému šetření na akce v roce 2018. Hlavním úkolem je realizace kanalizace za „Humny“ k ČOV v hodnotě 3 600 000,-Kč, hlavní část financování je získat dotaci ze zdrojů Ministerstva zemědělství a KÚ Olomouc. Dotace prozatímní vláda nepodepisuje a tím nám komplikuje situaci. Další akcí je vybudování chodníku ke hřbitovu se čtyřmi parkovacími místy, společně s vybudováním vodovodní přípojky na hřbitov je projekt v hodnotě 1 000 000,-Kč, je požádána dotace na KÚ Olomouc. Zpracovává se nový územní plán obce za 420 000,-Kč, je požádáno o dotaci na OÚ Olomouc. Zpracovává se nový projekt na veřejné osvětlení za cenu 250 000,-Kč, je požádáno o dotaci na KÚ Olomouc. Dalším záměrem je úprava sportovního areálu vyčíslena na 401 000,-Kč. Tato akce se bude realizovat jen za předpokladu přidělené dotace o kterou je požádáno. Doufám, že dotace nám finančně pro uvedené akce pomohou a z naší pokladny ubude co nejméně pro další záměry.

Úkolů v roce 2018 máme před sebou dostatek, doufám že rok bude aspoň tak dobrý jak ten minulý a to přeji i vám všem v osobním životě.

Radomír Možiš, starosta

Prezidentské volby 2018 v Říkovicích

V lednu 2018 se konala historicky druhá přímá volba prezidenta České republiky. Tento post nakonec obhájil Miloš Zeman, který v prvním kole získal 1 985 547 hlasů (38,56%). Na druhém místě skončil po úvodním kole Jiří Drahoš, kterého volilo 1 369 601 občanů (26,60%). Do druhého kola nepostoupili další prezidentští kandidáti Pavel Fisher (526 694 hlasů, 10,23%), Michal Horáček (472 643 hlasů, 9,18%), Marek Hilšer (454 949 hlasů, 8,83%), Mirek Topolánek (221 689 hlasů, 4,3%), Jiří Hynek (63 348, 1,23%), Petr Hannig (29 228 hlasů, 0,56%) a Vratislav Kulhánek (24 442 hlasů, 0,47%). Ve druhém kole pak znovu uspěl Miloš Zeman, který získal 2 853 390 hlasů (51,36%). Zeman tak porazil Jiřího Drahoše, kterého volilo 2 701 206 občanů (48,63%) a stal se znovu prezidentem České republiky.

V Říkovicích získal v prvním volebním kole, které se konalo v pátek 12. a sobotu 13. ledna, Miloš Zeman 114 hlasů (53,77%). Druhý Jiří Drahoš zde obdržel 40 hlasů (18,87%), Pavel Fisher 24 hlasů (11,32%), Marek Hilšer 15 hlasů (7,08%), Michal Horáček 8 hlasů (3,77%) a Mirek Topolánek 6 hlasů (2,83%). Jiří Hynek i Petr Hannig získali v Říkovicích shodně dva hlasy (0,94%) a jeden hlas obdržel Vratislav Kulhánek (0,47%). Volební účast v prvním kole byla v naší obci podprůměrná. Svůj hlas odevzdalo 212 místních občanů, tedy 54,45% oprávněných voličů.

Ve druhém kole volilo Miloše Zemana 166 občanů Říkovic (67,48%). Jiří Drahoš obdržel v naší obci 80 hlasů (32,52%). Volební účast ve druhém kole se tak ve vsi přeci jen zvýšila, neboť volit přišlo 246 lidí, tedy 62,69%.

Letos v říjnu čekají naši obci volby do obecního zastupitelstva.

Spolek Dobrovolných hasičů na jaře 2018

Milí Říkovčáci,

konečně nastalo jaro a teplé počasí nás láká na zahrádky, někoho na ty s hráběmi, někoho spíše na ty se džbánkem. Od říjnového lampionového průvodu se přece jen něco málo událo a je mou milou povinností se s vámi opět podělit o dění v našem sboru. Hned v úvodu bych chtěl pochválit všechny zákona znalé spoluobčany, protože jako loňský podzim, tak i letošní začátek jara se obešel bez výjezdu naší Avie k požáru při vypalování trávy. I když jsme na tyto výjezdy dobře připraveni, jsme rádi, že ctíte literu zákona a starou trávu hrabete a pálíte v kopcích a ne plošně.

Letošní první akcí bylo tradiční vodění medvěda. Připadá mi, že tato tradice začíná být kalendářně čím dál dřív a za chvíli u vás budeme zvonit hned po no-

voročním přípitku. Po dlouhé době se nám podařilo zajistit k doprovodu roje masek živou hudbu, samozřejmě díky finanční podpoře obecního úřadu, za což jim patří první letošní dík. Jednalo se o pěťici hudebníků, členů dechové kapely Věrovanka, kterou jste mohli vidět a slyšet na loňských obecních hodech a našich oslavách. Každoročním očekáváním bylo množství masek, dětských i dospělých, které našeho bručouna na jeho nelehké cestě doprovodí. Byli jsme příjemně překvapeni, snad i ta živá hudba k tomu dopomohla, že se nás sešel celkem hojný počet opět hezkých a propracovaných masek. Roj nadšenců snad nevynechal ani jedny dveře, které vrzly hned, co slyšely líbivé tóny trubek a vytrénované hlasivky našich účastníků. Úspěchem byl také počet zastavených a zkasírovaných vozidel, které projížděly vesnicí. Řidiči samozřejmě zastavovali dobrovolně a s úsměvem nám nutili bankovky, které jsme rádi přijali a zaevidovali do deníku tržeb. Za celou akci bych chtěl poděkovat nejen všem, co se průvodu zúčastnili, ale i těm, co nám otevřeli a svou pohostinností prokázali neutuchající cit pro zachování tradic v obci.

Abychom našemu zřizovateli prokázali svou způsobilost k výkonu funkcí v naší jednotce, zúčastnili jsme se v letošním roce snad všech školení, co HZS Přerov nabízí. Jako první to byla odbornost preventisty, dále školení velitelů a na závěr školení našich strojníků. Všechny náležitosti jsme splnili a platná osvědčení tak úspěšně prodloužili. A aby toho nebylo málo, naše akceschopnost byla prověřena od začátku roku hned několikrát. Dlouhý spánek naší rotační sirény v rámci požárního poplachu přerušil zásah při požáru štěpek a obilného odpadu v bývalém ze-

mědělském družství. Jako službu konající vyšetřovatel příčin požáru jsem byl na místě docela rád, že nejsem samotinký člen naší jednotky, i když zrovna v barvách HZS a ne JSDH. Jednotka nezklamala, vyjela a při zásahu se činila. První zářez čerstvě proškoleného pilaře při odstranění náletových dřevin z důvodu zarostení podzemního

hydrantu a doplňování hasební vody do přítomných cisteren byly jistě právoplatným ukazatelem naší potřeby jako podpory profíků. A aby pila na dlouho nevychladla, tak na žádost obecního úřadu a v rámci ochrany života a zdraví pod rouškou nebezpečí z prodlení byl odstraněn jeden rostlý strom v naší zámecké zahradě. Kluci pilaři se vyfikli prvotřídním položením a rozporcováním dosti nemocného stromu a za pomoci naší omladiny byl strom sklizen na obecní dvůr. Naším úsilím tak získané dřevo poslouží jako topivo na různé akce. Další zprávu o činnosti jsem pro operační středisko vyplňoval z důvodu očisty kanalizační šachty u mostu, která se občas zanese a není jiného zbylí než zásahu našich členů a naší techniky. Je to práce doslova smradlavá, ale aspoň vidíte, že na vás myslíme, když vy myslíte na křížovky, osmisměrky či sudoku, když zrovna 😊 .

S nastupujícím jarem bylo nutno se rozloučiti s odcházející zimou, a to pro Říkovčáky způsobem vlastním. Opět byla nastrojena Morena, dětmi za doprovodu dospěláků přinesena na most, kde byla upálena a pro jistotu ještě utopena, kdyby si

to holka chtěla rozmyslet a potrápít naše zahrádkáře zmrzlými dny. Je hezké, že skoro 30 lidí přišlo opět podpořit tuto tradici. Anebo měli po dlouhé zimě chuť na opečený špekáček a spojili to se zajímavou procházkou. Tak či tak, děkujeme za organizaci a za účast, hezká akce.

Když jsme mluvili o jídle, tak ti co si neopekli špekáček na Moreně a počkali si ještě chvíli za oknem v teple, udělali dobře. Když náš výbor přemýšlel, jestli uspořádat ples v pronajatém přestavlkém sále, nebo naporcovat pašíka v našem parku, shodli jsme se, že vařený je vařený a radši si naccpeme pupky. V pátek se nachystaly kotliny, kopista, šufany, vaničky, lavičky a dřevo a mohlo se hodovat.

V sobotu přijel řezník, vše naporcoval a naházal do kotlin a už jsme jen vyhlíželi hojnou účast jedlíků. A že vás bylo. Když jste nám spořádali druhou i třetí kotlinu vařeného masa, musel řezník posbírat maso z prodeje a uvařit něco málo drobotiny na tlačanky a jitrnice, kterých tak jako tak bylo jako šafránu. Sám ale musím uznat, že řezníková ruka i oko byly přesné, všechny výrobky chutné a díky spolehlivým brigádníkům vše brzo umyté a sklizené.

S příchodem teplejšího počasí se konečně také rozjely tréninky naší mládeže. Zatímco naše drobotina pod taktovkou Jirky Říhy se teprve seznamuje se zá-

kladním vybavením a základy první pomoci, naše dospívající členky, kterých se ujal Petr Zavřel, mívají schůzky v neděli, uklízí a již si připravují techniku na své venkovní tréninky. Nenadějeme se a první soutěže nám zaklepou na dveře a naše omladina nám při hájení říkovských barev dokáže, že umí zabrat a zdravě si zasoutěžit. Oběma oddílům přeju mnoho úspěchů a chuti dokázat více, než jen umět zmáčknout tlačítko on/off na počítači a nechat se zlákat pohodlím domova.

První dubnová sobota patřila brigádnickým hodinám věnované očistě okolí naší vsíky. Byl jsem mile překvapen, když jsem u hasičárny viděl tolik úklidu chtivých dobrovolníků z řad mladých i dospělých. Díky Jirkovi Říhovi, který si tuto republikovou myšlenku vzal za své, vybavil nás ochrannými pomůckami a pytle na odpad a ve spolupráci s Mysliveckým spolkem Olšina zorganizoval potřebnou úlevu životnímu prostředí v našem okolí. To, že je to akce hezká, ale i potřebná dokazuje jedna z fotek zde uvedená. Republikovými organizátory nám zasláné pytle byly naplněny převážně plastovým odpadem, se kterým si naše matička Země jen tak neporadí. Občasná pneumatika dokazuje nevyzrálost našich spoluobčanů, kteří jistě přemýšlí způsobem: „Oni to uklidí? Tak já to tam hodím znovu a mám to bez

práce“. Pro tyto ostudy to opravdu neděláme, ale děláme právě to kvůli nim a tito lidé by se měli nad sebou hluboce zamyslet, když za ně nepořádek a někdy i nebezpečný odpad musí sbírat 6 – 10ti leté děti.

Pokud jsem vás neuspal a pokud jsem vám svými řádky zpříjemnil třeba nedělní počteníčko u kafička, jsem rád, že jsem vás, jako jiné složky, mohl informovat o dění v našem sboru. Rád vás touto cestou pozvu na další akce, které nás v tomto roce ještě čekají. A že nás toho opět čeká mnoho. V květnu poměříme síly na okrskovém cvičení v Dobřčicích v kategorii mužů a žen, začátkem června připravíme pro naše nejmenší dětský den, opět ve spolupráci s mateřskou školkou, po chvilce oddechu vám v září naplníme břicha kotlíkovými guláši, atd, atd. Nebojte se, o všech akcích se s předstihem dozvíte, abyste se mohli do sytosti kulturně vyžít. Držte nám palce či pěsti, snad nám to přivane počasí a štěstí.

Ohni zmar a v dalším čísle zdar.

Ing. Radomír Vlach
Starosta SDH Říkovice

SK Říkovice na jaře roku 2018

Po zimní pauze, kdy se trénovalo pouze v přerovské hale, je tu opět jarní část fotbalové sezóny, do které se již stihly zapojit všechny tři týmy našeho oddílu. Na úvod je zde však ještě třeba připomenou již proběhlé události letošního roku a především čtyřdenní soustředění v Roštíně, které se konalo od 22. do 25. března. Celkem se této tradiční akce zúčastnilo 12 členů mužského, 16 ženského a 9 členů žákovského týmu včetně pětice členů vedení a trenérů. Díky dámám, které s námi jely společně poprvé, se tak účast vyšplhala na rekordních 42 účastníků. Kromě

trénování na místním fotbalovém hřišti, na osvětleném hřišti s umělým povrchem a v tělocvičně, jsme po sportovních výkonech k následné regeneraci opět využili i zdejší saunu s vířivkou. Zaslouží zmínit, že při obvyklém výběhu do nedalekých Chřibů navíc muži v sobotu ráno poprvé doběhli až k lesnímu penzionu Bunč.

Krátce po návratu ze soustředění čekal oddíl nutný jarní úklid hřiště a šaten. Tato brigáda za účasti fotbalistů i fotbalistek proběhla na konci března, přičemž byly

mimo jiné přetřeny a vyspraveny obě hlavní brány a byly ukliženy nejen šatny a hospodářské místnosti, ale též prostor okolo hlavního hřiště. Náš fotbalový areál tak byl přichystán na nadcházející začátek jarní části sezóny.

První mistrovské zápasy odehrály naše týmy v sobotu 7. dubna. Žáci se střetli na domácím hřišti s Beňovem, kterému podlehli po výsledku 1:11 a muži pak ve stejný den prohráli doma se soupeři z Vlkoše 0:2. Vydařenější výsledky přineslo druhé jarní kolo, když o týden později muži remizovali v Měrovicích 1:1 a ženám se v jejich úvodním jarním kole podařilo získat první cenné vítězství, když zvítězily na hřišti Valašských Klobouků. Výhru 2:1 zařídily svými góly Eliška Říková a Erika Chytilová. Žákům se znovu nedařilo a prohráli v Lověšicích 10:1.

Ve třetím kole, 21. dubna, hrály všechny tři naše týmy na domácím hřišti. V úvodním dopoledním zápase ženy sahaly po bodech v zápase s Březnicí, avšak nakonec těsně prohrály 2:3. Žáci se střetli s týmem Kojetín-Kovalovice a hosté zvítězili poměrem 0:2. Nejlepší výsledek kola tak zaznamenali muži, kteří dokázali i přes špatný start zápasu s Křenovicemi, kdy soupeř po bleskových brankách odskočil do dvougólového vedení, duel ve velkém horku otočit a nakonec z toho byla vysoká výhra 8:2. Hatrickem se v zápase blýsknul Martin Bouchal.

Co se týče zápasů ve zbytku jarní sezóny, ženy se 29. dubna vypraví bojovat o body do Lužkovic. Na domácím hřišti v Říkovicích se pak naše hráčky utkají 5. května s družstvem z Uherského Brodu. Mužům předurčil soupeře pro závěrečnou třetinu sezóny dubnový los. Naše mužstvo se v jarní části na domácím hřišti utká 5. května s týmem z Měrovic, 19. května s Tovačovem a 2. června s Křenovicemi. Jako hosté se představíme 28. dubna v Lověšicích, 13. května ve Vlkoši, 26. května v Brodku u Přerova a sezónu uzavře zápas 9. června na hřišti Polkovic. Žáci odehrají 29. dubna zápas v Přerově s týmem KMK. V květnu pak 5. doma přivítají FK Spartak Lipník nad Bečvou, 13. pojedou na zápas do Kozlovic, 19. hrají doma s Tovačovem a 27. zavítají na hřiště do Brodku u Přerova. Z červnových zápasů mají rozlosováno domácí utkání proti mužstvu TJ Sokol Opatovice, které se uskuteční 2. června a o týden později, 9. června, se naši žáci představí na hřišti Beňova. Od příští sezóny by pak mělo dojít ke sloučení skupiny A. a B. v rámci III. fotbalové třídy okresu Přerov a muži tak zřejmě dostanou nové soupeře z „hranické“ skupiny.

Před uzávěrkou tohoto čísla se členové oddílu právě připravují na pořádání pálení čarodějnic, které na místním hřišti uskuteční 30. dubna. Děti se můžou těšit na soutěže o ceny a pro všechny bude přichystáno bohaté občerstvení a večerní táborák. V srpnu pak mají fotbalisté na starost náročnou organizaci letošních hodových oslav. Kromě této tradiční slavnosti se navíc můžete těšit i na další letní taneční zábavu v parku či podzimní drakiádu. O všech akcích budete ještě dopředu podrobně informováni. Pořadatelé srdečně zvou všechny občany nejen k účasti na námi pořádaných akcích, ale budeme rádi i když se přijdete kouknout na naše domácí zápasy, neboť fotbal nehrajeme jen pro sebe, ale i pro potěšení vás diváků.

Miloš Pacek

Tenisový klub nezahálí ani v první polovině roku 2018

Před časem skončilo zimní období, které v případě tenisového klubu v Říkovicích znamenalo ztrátu jednoho ze zakládajících a nejaktivnějších členů našeho spolku, pana Zdeňka Vlacha. Tato zpráva zarmoutila nejen tenisové příznivce, ale všechny, kteří ho znali. Jeho památku uctili členové tenisového oddílu symbolickou minutou ticha na závěrečné schůzi roku 2017, která se jako již tradičně konala na začátku roku 2018.

Toto zimní období již po několik let také znamená stěhování tenisového sportovního vyžití do dobrovolného „exilu“, do haly v Břestu. Zde mohou tenisový příznivci každý týden poměřovat své tenisové dovednosti. V letošní zimní sezoně byla

kapacita haly ve stanoveném termínu nedělní odpolední dvouhodinovky vždy naplno využita. A to je jen dobře. Je vidět, že tenisové nadšení nepřechází příznivce ani v zimní období. Možná právě naopak.

Jako každý rok i letos v zimě se ve spolupráci s oddílem malé kopané uskutečnilo tenisovo-fotbalové soustředění. Tentokrát po roční odmlce zase ve Valašské Bystřici. Na soustředění si účastníci mohli zlepšit nejen své tenisové dovednosti, ale prohloubit i své fotbalové zkušenosti ve spolupráci s hráči malé kopané.

V současnosti se rok již přehoupl do své jarní fáze, která v případě našeho oddílu značí přípravu tenisového povrchu a zázemí pro nadcházející sezonu. Při této přípravě nejde jen o tzv. jarní úklid, který všichni známe z domova, ale v případě antukového sportoviště jde i o opravu vrchní vrstvy antuky a obnovu značení na kurtu.

Každoročně je třeba povrch kurtu dostat do provozuschopného a „hratelného“ stavu, což v našem případě nebývá kvůli nepříliš kvalitní skladbě vrstev kurtu vůbec jednoduché. Tento antukový kurt byl v minulosti založen tenisovými nadšenci v podstatě svépomocí bez podpory profesionálů a jejich techniky. I proto se tenisový nadšenci neustále potýkají s nerovností, svahovitostí kurtu, ale i s rozmary počasí, které výrazně ovlivňuje využití sportoviště. Tyto problémy nutí členy tenisového klubu k provedení celkové revitalizace antukového kurtu. Z tohoto důvodu zástupci tenisového klubu požádali obec Říkovice, jako vlastníka sportoviště, o podání žádosti na Krajský úřad Olomouckého kraje o dotaci na obnovu sportoviště včetně vybudování automatické závlahy. Pokud budeme chtít udržet činnost tenisového klubu, budeme muset přistoupit k tomuto razantnímu kroku, který zajistí do budoucna kvalitní povrch a s tím související hratelnost na tenisovém sportovišti, tak jako v některých okolních obcích, kde je toto již standardem. Tento krok si samozřejmě vyžádá i podporu obce. Na oplátku bude i nadále tenisový oddíl schopen plnit svou hlavní funkci a přispívat ke kulturnímu a sportovnímu vyžití občanů a také neustále zvyšovat životní úroveň v naší obci. Bohužel, s tímto je spojena řada dokladů, které je nutné předložit a než se tento krok povede realizovat, je nutné zajistit alespoň omezenou hratelnost na kurtu tak, aby činnost klubu pokračovala dále.

S příchodem teplejšího počasí je také nutné začít uvažovat nad termínem prvního otevřeného jarního turnaje, který pomyslně zahájí venkovní tenisovou sezónu. Termín samozřejmě záleží na výhledu počasí a bude s dostatečným předstihem oznámen formou plakátů na obvyklých místech. V letošním roce plánuje tenisový oddíl společně s dalšími příznivci turistiky z okolních obcí další pochod, tentokrát obrácenou trasu ze Sv. Hostýna zpět do Říkovic. Tohoto pochodu se samozřejmě mohou zúčastnit i jiní zájemci a termín pochodu bude také s dostatečným předstihem oznámen.

Nyní mi již nezbývá než popřát všem sportovním nadšencům hodně zdraví, vitality, sportovních úspěchů a žádná zranění v této sezóně.

Myslivecký spolek Olšina

Vážení spoluobčané,

dovolte mi abych vám v kostce představil činnost a záměr spolku o které možná ani nevíte, že v naší obci existuje.

Myslivost je v našich zeměpisných šířkách rozšířena už od nepaměti. Člověk lovil od doby kdy poprvé vzal do ruky první větve, ulomil ji a měl první oštěp. Od doby hodně minulé se hodně změnilo. Pomiňme dobu vývoje lovu, vývoje zbraní, dobu výhradního práva a jiných historických událostí. To ať hodnotí jiní, povolanější. Ale dovolte mi pohled do minula, než se vrátím do přítomna. V roce 1918 po rozpadu Rakouska – Uherska vzniká Československá republika a následné zákony upravující i Právo výkonu myslivosti. Nechci na tomto místě hodnotit kompetentnost zákona, ani mi to nepřísluší.

První zmínka v naší kronice je z roku 1923 o držitelích pozemků a snad i držitelích loveckých lístků. Vlček František č.p. 60, Sládeček Josef č.p. 18, Pavlíček František č.p. 36. a další. Nechci vás zatěžovat čtením jmen, která vám stejně nic neřeknou a na popisných číslech již žijí lidé, kteří ani neví kdo tam před nimi žil. Ale přes to budu pokračovat. V roce 1939 byl na Říkovsku zastřelen srnec. Tuto informaci si prosím zapamatujte a prosím i to, že to bylo v roce 1961 a prosím pamatujte si že se konal odstřel bažantů, kteří se u nás hodně rozmnožily. Tyto informace si netahám z prstu, ale jsou k nahlédnutí v obecní kronice. Ale pojďme dál.

Výpis z kroniky obce Vlkoš 1980: pět honů, střeleno 90 zajíců a 180 bažantů. V roce 1964 vysazeno v Hliníku 500 smrků, 300 borovic a 400 dubů, asi všichni znáte tuto lokalitu. Nejsem schopen dohledat přesný počet členů MS, počet přesně ulovené zvěře, i když mám soukromou statistiku, statistiku vysázených stromků a brigádnických hodin.

A nyní jsme v reálu. MS Olšina Říkovice Vlkoš vznikla v roce 1992 rozpadem MS Doubek, která sdružovala obce Stará Ves, Přestavlký, Říkovice, Vlkoš, část Vě-

žek na základě rozumné domluvy mezi členy a po finančním vyrovnání. V současné době má myslivecký spolek Říkovice Vlkoš 17 členů a hospodaří na 980 ha v KÚ Říkovice, Vlkoš a částečně Věžky. V loňském roce, z nejčerstvějších statistik, jsme ulovili pouze 18 zajíců, což je desetina z roku 1980. Bažantí kohouty lovíme pouze sporadicky, ba právě opačně, každoročně nakupujeme bažantí slepice a vypouštíme je do volné přírody. Je pravdou, že stavy a odlov srnčí zvěře se navýšil proti roku 1939 o 25 až 30 kusů. Mezi zvláštní a lukrativní lovnou zvěř kterou lovíme v malém množství je prase divoké a muflon.

Hlavní a prvořadou činností mysliveckého spolku v současné době je ochrana životního prostředí, vytváření podmínek pro chov a rozmnožení zvěře u nás původní. Zamezení ztrát přirozeného biotopu, jeho obnova a s tím související rozšíření dle územního plánu na základě usnesení vlády a daných zákonů. Každý myslivec je především hospodář. Než něco, ať je to drobná či srnčí uloví, přemýšlí. Je to myslivec a ten je od slova myslet. Každá srna, každá bažantí slepice, každá samice přinese mladé, a bez samců to taky nejde. Čili hodně dlouho přemýšlí jestli má vystřelit. Ale každá mince má dvě strany, pokud nebudeme lovit, dojde k přemnožení druhů na úkor jiných druhů a následné degeneraci jednotlivců, která přeroste v neúnosné zatížení přírody, která se bude bránit nárůstem epidemií. Všichni asi znáte ptačí chřipku, mor prasat, šílené krávy, a to nemyslím vaše manželky a přítelkyně a dnes i psinku, kterou roznášejí lišky. Kdo z vás viděl v přírodě lišku ? Přijďte za mnou.

Spolek myslivců tady je, není tak početný jako hasiči, ale žije. Náš program není tak atraktivní, nabízíme jen práci, která je dobrovolná, není vidět hned, ale teprve za čas je vidět jestli byla správná, nikdy nevíš jestli se to podaří. Pocit, že stromy budou růst když jsi malý, ženatý či rozvedený, je nádherný. Čistá voda, díky tomu, že jsi sebral pár petek z břehu, a najednou jsou tam bobři. Ten pocit, že i ty jsi k tomu přispěl je nádherný.

A jednou půjdeš a ten malý se kolem tebe bude motat. Co mu řekneš? Ti bobři a raci jsou tu pro tebe. Není to malý zázrak?

Obecní knihovna v Říkovicích

Obecní knihovna v Říkovicích, která se nachází ve druhém patře budovy bývalé základní školy, nabízí čtenářům řadu služeb. Kromě očekávané výpůjční služby, kdy si čtenář může vybranou knihu odnést k přečtení domů, nabízí naše obecní knihovna též služby informační a meziknihovní. To znamená, že knihovna zajišťuje meziknihovní výpůjční službu, která čtenářům umožňuje požádat také o dodání a vypůjčení knih, které ona sama ve fondu nemá. V případě, že je hledaný titul ve fondu střediskové knihovny, neplatí žadatel za jeho dodání žádný poplatek. Pokud má zájem o zaslání knihy z jiné knihovny, zaplatí poštovné a za meziknihovní výpůjční službu poplatek 35,- Kč.

I v samotné knihovně je připraveno několik míst pro čtení a čtenáři je též na dvou počítačích zadarmo umožněn přístup k internetu, kde je možné vyhledávat

potřebné informace týkající se hledané literatury, procházet online zpřístupněné knihovní katalogy či jen tak brouzdat na internetu.

Výpůjční lhůta pro půjčení každé knihy je jeden měsíc, avšak pokud o titul nemá zájem další čtenář, může být výpůjčka prodloužena o další měsíc až třikrát po sobě. Každý čtenář pak může mít u sebe vypůjčeno maximálně deset knih. Fond naší knihovny obsahuje nejen beletrii, ale též naučnou literaturu či literaturu faktu, a na své si přijdou i mladší čtenáři, kteří si mohou vypůjčit i množství titulů dětské literatury. Aby se čtenáři mohli dostat i k novým knihám, je fond knihovny jednou až dvakrát ročně doplňován z ústřední knihovny v Přerově novými tituly.

Aktuálně je v knihovně v Říkovicích celkem zaregistrováno 63 čtenářů, z nichž 17 má méně než 15 let. Při své první návštěvě knihovny zaplatí noví čtenáři registrační poplatek 20,- Kč. Pro vytvoření čtenářského účtu je pak už jen třeba vyplnit

registrační kartičku, přičemž děti mladší 15 let potřebují k registraci ještě písemný souhlas zákonného zástupce. Roční poplatek pro vedení aktivního čtenářského

úcty je opět 20,- Kč. Pokud budete potřebovat s čímkoliv v naší knihovně poradit, neváhejte se obrátit na knihovnici Petru Říhovou nebo využijte kontaktní mail: knihovna.rikovice@seznam.cz.

Miloš Pacek

Říkovský slivkošť 2018

Dvanáct let. Již dvanáctým rokem proběhl v naší obci slivkošť. Opět se sešli milovníci dobrého truňku, dobré zábavy a lidé kteří se chtějí bavit sami mezi sebou. Letos dokonce oželeli několikáté derby mezi Spartou a Slávií, aby se dozvěděli, která slivovice je ta nej. A myslím, že nelitovali.

Tradiční zahájení v patnáct hodin se nám docela podařilo dodržet. Sice některým trvalo delší dobu, a potřebovali individuální přístup při vysvětlování pravidel slivkoštu, ale i tak jsme zdárně započali.

Letošního ročníku se zúčastnilo 24 pálenek pálených v pálenicích v celém širém okolí. Z tohoto počtu byly dva vzorky meruňky, jedna hruška, jedna mirabelka, jedna třešeň a stejný počet byl i vzoreček jablka. Zbývající místa zaujaly trnkové pálenky. Vzorky meruňek jsou na říkovském slivkoštu již dlouhodobě v nevýhodě, neboť říkovští mají proti tomuto ovoci nějaké výhrady. Ale letos se nepotvrdily.

Započaly jsme jak již tradičně vzorkem Aneta. Chutná, je první, tudíž začínáme. A nezačínáme jen s chutnáním slivovic, ale i s chutnáním pomazánek, kterých se letos sešlo úctyhodný počet a to jedenáct.

Tradicí se stalo, že na slivkoštu se nejen koštovalo, ochutnávalo, ale hlavně se každý z nás něco nového dozvěděl.

Letošní ročník však této tradici nedal za pravdu. V některých z minulých ročníků jsme se ponořili do dob, ne zase tak minulých, kdy naši otcové za skřípění zubů svých manželek zakoupili první „osmičkové“ kamery. Sledovali jsme naše maminky, babičky, sestry, bratry, otce a známé, jak úspěšně cvičí na Spartakiádu, jak jsem vypadali před několika desítkami let, jak jsme o pár kilo mladší a jací jsme byli krásní.

V letošním ročníku jsme na tuto krásnou videotéku navázali, již kvalitnějším záznamem na VHS, DVD, kamerami v HD kvalitě. A nazvali jsme to: „Možná se to v dědině povedlo“.

Rok 2004. Možná, že si všichni pamatujete. Vodění medvěda, kdy pro počet masek chodících po dědině neměl kdo už otevřít a pohostit. Hodina pravdy, Prostrěno, Co nato Češi, ukázky, že i říkovští umí reprezentovat obec. Možná přijde i Karel Gott, Labutí jezero, je jen malý výčet toho co jste, díky Petru Zavřelovi mohli nebo jste na letošním ročníku viděli.

No, ale dost chválení. Pojdme k výsledkům. Nemůžu jak jsem již dříve zmínil vzpomenout meruňku pana Bronislava Pěchy, která skončila mimo bednu na bramborové čtvrté příčce. A pak už tu jsou samé trnky. Třetí místo

nestor a bodující i v předešlých ročnících pan Vlach Radomír, druhá, schválně píše druhá, paní Rotreklová Jana. Jedničkou se stává novic v našem bodování a doposud stojící mimo, ale letos překvapení, paní Ivana Opletalová.

A to k zakousnutí dopadlo takto. Stejně jako v prvním ročníku v roce 2013 zvítězila o bod Pavlína Rybková, paní Otáhalové Mileně se nepodařil hatrick a skončila druhá. Na třetím, krásném místě, stejně jako v roce 2015 a 2017 skončila paní Sušinová Ludmila (sestřenice).

Snad se vám 12. ročník Říkovského slivkoštu líbil, poděkování OÚ, bistru, obsluze, holkám které se o vás po celé odpoledne staraly, členům sčítací komise, vám, kteří jste obětovali vzorek slivovice, pomazánky a neskutečný dík vám všem kteří jste přišli. Bez vás a opravdu bez vás obyčejných to nejde.

Vždy si pamatujte, že není člověk ten, který by se zavděčil lidem všem.

Petr Otáhal

Rozhovor s Josefem Hovádem

Nestává se často, aby se v naší obci narodil budoucí kněz. Poslední katolický farář, který pocházel z Říkovic, byl Antonín Stískal narozený v roce 1909. Ten se knězem stal v roce 1934, načež působil v Jesenci u Konice a v Hoštejně, kde zemřel 12. listopadu 1972. Od té doby až do současnosti se již další kněz v říkovicích nenarodil. Zdá se však, že již v následujícím roce, by se dalším farářem, který má kořeny v říkovicích měl stát Josef Hovád (*1992). Už letos v červnu ho čeká jáhenské svěcení a já se ho proto v krátkém rozhovoru zeptal na to, jaké je to je stát se knězem, co pro to musel obětovat a jaká byla jeho motivace k tomuto kroku.

Ahoj Pepo, mě osobně nejvíc zajímá, kdy a jak ses rozhodl, že se chceš stát farářem?

Začal bych tak. Impulzů bylo hodně. Takový první impulz byl asi v šestnácti letech, kdy jsem byl na táboře s ministranty, kam mě přihlásil ještě otec Slavomír, co tu tehdy působil. Tak to jsme jeli dva autobusy ministrantů na Slovensko. Spávali jsme po kněžských seminářích a teď jsem tam viděl těch pět kněží, kteří se nás ujali a starali se o nás. Zažíval jsem tam s nimi pravidelnou modlitbu a cítil jsem se tam velmi dobře. Naplňovalo mě to způsobem, jaký jsem doposud nepoznal. Bylo to něco moc pěkného.

Potom jsem si vzpomněl na otce Slavomíra – to na mě mělo taky velký vliv, že jsme jezdili do aquaparku, do kina, do muzea a že jsem toho kněze poznával i mimo kostel. To mi asi dalo nejvíc a řekl jsem si a také jsem mu to napsal v smsce: „Být knězem musí být krásné“ a on mi tehdy odpověděl: „Krásné, ale těžké“. To si dobře

pamatuju, ale tak nějak jsem to přehlušil. To bylo poprvé.

Časem jsem silně začal uvažovat o tom, že bych se stal knězem, ale věděl jsem, že doma mi to neprojde, jelikož maminka si to tehdy nepřála. Druhý silný impulz byl na střední škole ve druháku. To jsem o tom začal přemýšlet ještě silněji, protože se ta situace doma uklidnila a já řekl mamce, že půjdu studovat teologii, ale to ještě neznamená, že se tím knězem musím nutně stát.

Hodně lidí ani neví, co to vlastně obnáší stát se knězem? Kdybys to dokázal stručně přiblížit.

To je hodně široká otázka. Studium je na šest let. První ročník je nultý, kdy uchazeč přemýšlí, jestli je to opravdu jeho cesta. On už nastoupí do kněžského semináře, kde je s ním další zhruba 25 lidí, kteří se rozhodli jít stejnou cestu. Nad tím je ředitel konviktu, který rozhoduje, jestli půjde nebo nepůjde. A pak je tam spirituál, tedy člověk, který ho zpovídá, provází ho na duchovní cestě a radí mu, co je třeba dělat. Člověk tam hodně poznává své chyby, protože je v neustálém kontaktu s druhým na pokoji den co den. Ne že si na víkend zajede z kolejí domů. První cesta domů po nástupu do semináře je až na Dušičky.

Pokud si i po nultém ročníku říkám, že to je má cesta, tak si podám přihlášku na teologickou fakultu a dělám přijímačky normálně jako na vysokou školu. A studium na fakultě probíhá normálně pět let jako jiná vysoká škola. Aby člověk nepřišel na teologii s prázdnou hlavou, tak už v nultém ročníku se učí latina. Měl jsem dva semestry latiny. Jeden semestr řečtiny, dějiny, literatura, biblistika. Ale toho studia není tolik, jen třeba 4 hodiny týdně, takže v pohodě. Na prvním místě tak není studium, ale spíš fakt hledání, jestli je to ta správná cesta. Každý den nějaký čas v kapli, každý den mše svatá, každý den modlitby. Člověk se tím připravuje na to, že Bůh bude jeho životní partner. Možná to vypadá, že toho času na modlení je hodně, ale už právě tady se učíme budovat vztah s Bohem na základě modlitby a pravdivosti života. Kdyby se kněz přestal modlit, končí anebo z něj zůstane pouze jakýsi manažer. Ale to lidé od kněze přeci neočekávají.

Studia dál obsahují studium jednoho živého jazyka, teda buď angličtinu, němčinu nebo italštinu a potom je tam ještě povinná řečtina, latina a hebrejština. Takže to

jsou čtyři jazyky, které člověk musí zvládnout. Potom filosofie. Dějiny filosofie až třeba po Immanuela Kanta. Po filosofii pak teologie, kdy už se člověk většinou neptá, jestli Bůh je, ale spíše jakým způsobem zasahuje do života člověka a co si od člověka žádá. Jo a ještě jsem zapomněl, je tam navíc psychologie, pedagogika a didaktika.

Pak tedy následují státnice

Pak jsou ještě zkoušky z biblistiky. To znamená ze Starého a Nového zákona. Pak pedagogika, to je zpravidla nejtěžší zkouška, protože ji zkoušejí vyučující, kteří nás neučí. Pak je tam zkouška z teologie a čtvrtá je z morálky. Tam se řeší otázky jako eutanázie, interrupce, co je a co není hřích, co je možné a co není.

A po dokončení státnic?

Pak následuje jáhenské svěcení. To je nižší svěcení, jáhen je takový knězův pomocník, jakoby jeho pravá ruka. Ale už se zabíhá, vidí knězi pod ruce. To je zpravidla na rok. Jáhen už může oddávat, křtít, pohřbívat a sloužit bohoslužbu slova.

A přechod mezi jáhnem a knězem?

Ta doba je asi na rok. A jáhenstvím už vlastně člověk slibuje celibát a poslušnost biskupovi. Po určité době pak podá žádost biskupovi, kde biskupa žádá o přijetí kněžského svěcení. Ten je pak zpravidla udělí po osobním setkání, a po přečtení posudku od faráře z farnosti.

To je i tvůj případ, protože i tebe čeká letos v červnu jáhenské svěcení a v dalším roce pak tedy zřejmě i svěcení kněžské. První mše nově vysvěceného kněze v jeho rodné farnosti se nazývá primice. Tahle slavnost má nějaká pravidla?

Já se to pokusím nějak sesumírovat. Každý rok se snažím navštívit alespoň jednu primice. Tak začíná se doma. Tam rodiče žehnají primiciantovi. Pak se žehná jeho ornát. Tak jako má nevěsta svatební šaty, tak i primiciant má svůj slavnostní ornát. Následuje slavnostní průvod do kostela a tam začne samotná mše. Je to klasická mše, ale na konci je velká děkovačka. Její slavnostnost spočívá hlavně v tom, že je to první veřejná mše nového kněze. Proto mývá i vysokou návštěvnost. Nový kněz děkuje a lidé si jej pak odchyťávají, gratulují mu a dávají mu dárky, kytky.

A tuhle mši slouží kdo? Biskup?

Tu si slouží sám ten nový kněz. Asi si to pleteš se mší ke kněžskému svěcení. Tu slouží biskup a odehrává se to v katedrále. A biskup tam na tebe vkládá ruce, modlí se nad tebou, maže tě olejem. To následuje po schválení té žádosti o kněžské svěcení. A poté máš až slavnost ve farnosti, ze které si vzešel.

Dobře. A po primicích se tedy dovíš, ve které farnosti budeš knězem?

Ne. To ti řeknou už v ten den, jak tě vysvětlí. To už má biskup napsané v obálce schované a po vysvěcení na konci mše to oznámí. Třeba ten a ten je ustanoven kaplanem ve farnosti tam a tam. A pak jsi knězem.

Myslím, že teď tomu rozumím. Ale ještě zpátky k tobě. Jak se k tvému rozhodnutí stavěli tvoji blízcí a tvé okolí?

Jak už jsem řekl, maminka nejdřív nebyla ráda a nepřála si, abych se stal farářem. Já jím zpočátku ani nechtěl být. Po tom, co jsem se k tomu rozhodl, tak se s tím ale nakonec smířila a říká hlavně abys byl šťastný a já jsem jí za to moc vděčný. Babička

s dědou mi v tom od začátku fandí. Táta tohle neřeší.

Co bylo pro tebe při studiu nejtěžší? Nějaká zkouška?

Řečtina, protože jsem podcenil začátky a pak už to nešlo. *(smích)* To byla jedna ze zkoušek, které jsem opakoval. Vyučující měl naštěstí trpělivost a nakonec jsem to dal.

Mohl by si nám krátce přiblížit život v semináři?

Dal bych to do tří bodů. Modlitba, přátelé, studium. Funguje to tak, že se každý den vstává v 5:50, jdeme do kaple,

kde jsou první modlitby dne. Potom je mše svatá a po ní snídaně, většinou v 8:00. A potom se jde na fakultu, první hodina je 8:30 a je to do 13:00. Pak se jde do kaple a následuje krátké pětiminutové ticho na zpytování svědomí, kdy se člověk zamyslí, nad tím, co bylo v té první polovině dne dobrého a co ne. Pak se jde na oběd, ten je asi o půl druhé. Do tří hodin jsou poté vycházky, kdy si člověk může něco zařídit, zajít si kam chce a od tří hodin do šesti se dbá na samostudium. Pak se jde do kaple na večerní modlitbu, následuje večeře, která končí v sedm a pak jsou vycházky do osmi. A v 21:00 je poslední závěrečná modlitba dne, pak tzv. silentium tedy posvátní mlčení a pak se jde spát. Já chodívám spát každý den kolem půlnoci, dřív to nedám, protože si ještě rád něco přečtu.

Máš ještě někdy čas zahrát si na varhany?

Chodívám hrát v seminární kapli. Jelikož chodím denně na mši a jsme tam dva, tři varhaníci, tak se střídáme. Jeden týden jsem třeba hrál celý já. Ale samozřejmě si rád zahraju i mimo kostel pro radost. V semináři máme klavír, na který rád hraju. A v Říkovicích si taky rád zajdu zahrát, mám klíče od kostela a tak, když tam nikdo není třeba.

Co ještě rád děláš ve volném čase, kromě hraní na varhany a klavír?

Mám hrozně rád cestování. Moc rád jezdím na kole a koloběžce, rád čtu a mám rád vodu. Ale ani pořádně neumím plavat kraula, takže je to spíš styl na paní Radovou, kdy je hlava navrchu. (*smích*) Moc si vážím toho, když si můžu posedět a povykládat s lidmi, které moc rád navštěvuju.

Jste v závěru. Chtěl bys třeba něco vzkázat našim čtenářům?

Přál bych lidem, aby si uměli vzájemně naslouchat a dokázali si najít čas na druhé.

Moc ti děkuju za tvůj čas Pepo a myslím, že ti všichni přežeme, aby se ti dařilo.

Není vůbec zač, i já děkuju.

Zpravodaj obce Říkovice vydává obec Říkovice pro občany obce v nákladu 200 kusů. Vydání: duben 2018, ročník II., číslo 1.

Autoři textů: Miloš Pacek, Radomír Možiš, Radomír Vlach, Tomáš Vlach, Petr Otáhal.

Autoři fotografií: Miloš Pacek, Radomír Vlach, Tomáš Vlach, Martin Kozáček

Další informace na: www.rikovice.cz a www.sdhrikovice.cz

Kontakt: rikovice@rikovice.cz